

UOHSX0013ACK

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.1.2009

Č. j. UOHS-R173/2008/02-632/2009/310-ASc

V Brně dne 19. ledna 2009

Ve správním řízení o rozkladu doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 25. 9. 2008 zadavatelem

- **Českou republikou – Státním úřadem pro jadernou bezpečnost, IČ 48136069, se sídlem Senovážné nám. 1585/9, 110 00 Praha 1**, jejímž jménem jedná Ing. Dana Drábová, Ph.D., předsedkyně,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. září 2008, č. j. S214/2008/VZ-18370/2008/510/Od,

které bylo Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže vydáno ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele České republiky – Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, IČ 48136069, se sídlem Senovážné nám. 1585/9, 110 00 Praha 1, jejímž jménem jedná Ing. Dana Drábová, Ph.D., předsedkyně, učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Upgrade telekomunikačních služeb**“ zadávané podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 27. 5. 2008 pod ev. č. 6001567 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 5. 2008 pod zn. 2008/S 102-136828,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 9. 2008, č. j. S214/2008/VZ-18370/2008/510/Od,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Státní úřad pro jadernou bezpečnost, IČ 48136069, se sídlem Senovážné nám. 1585/9, 110 00 Praha 1, jejímž jménem jedná Ing. Dana Drábová, Ph.D., předsedkyně (dále jen „zadavatel“), uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), v informačním systému o veřejných zakázkách dne 27. 5. 2008 pod ev. č. 60015679 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 5. 2008 pod ev. č. 2008/S 102-136828 oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Upgrade telekomunikačních služeb“ (dále jen „veřejná zakázka“).
2. V souvislosti s výše uvedenou veřejnou zakázkou obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) dne 3. 7. 2008 návrh společnosti Siemens Enterprise Communications, s. r. o., člen skupiny Siemens, IČ 27599523, se sídlem Průmyslová 1306/7, 102 00 Praha 10 (dále jen „navrhovatel“). Ve věci správního řízení zahájeného na základě tohoto návrhu rozhodl Úřad o zastavení správního řízení, neboť navrhovatel nebyl osobou oprávněnou pro podání návrhu.
3. Po přezkoumání dokumentace o veřejné zakázce získal Úřad pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední, v němž jako účastníka řízení označil zadavatele. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníku řízení dopisem č. j. S214/2008/VZ-15624/2008/510/Od ze dne 5. 8. 2008. Úřad dále zadavateli usnesením č. j. S214/2008/VZ-15598/2008/510/Od ze dne 5. 8. 2008 stanovil lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu v návaznosti na § 39 odst. 1 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko a lhůtu, ve které se podle § 36 odst. 3 správního řádu v návaznosti na § 39 odst. 1 správního řádu mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Úřad dále podle § 39 odst. 1 cit. správního řádu stanovil zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání informace o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, a to nejpozději jeden den po provedení příslušného úkonu. Dne 6. 8. 2008, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo podle § 113 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení z moci úřední.
4. Rozhodnutím ze dne 5. 8. 2008 č. j. S214/2008/VZ-15631/2008/510/Od o předběžném opatření, uložil Úřad zadavateli zákaz uzavřít smlouvu v šetřeném zadávacím řízení, a to až do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude toto správní řízení ukončeno.

Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 10. 9. 2008 rozhodnutí č. j. S214/2008/VZ-18370/2008/510/Od, kterým rozhodl, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup stanovený v § 55 odst. 3 písm. c) zákona, když nestanovil úroveň kvalifikačního předpokladu podle § 55 odst. 1 písm. c) zákona tak,

aby odpovídala druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky. Dále Úřad konstatoval porušení ustanovení § 78 odst. 4 v návaznosti na § 6 cit. zákona, když zadavatel stanovil dílčí hodnotící kritérium „Technické řešení“ způsobem, který při hodnocení nabídek neumožnil dodržet zásadu transparentnosti v zadávacím řízení. Oba tyto postupy dle Úřadu mohly podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Úřad dále konstatoval porušení § 44 odst. 3 písm. e) zákona, tím, že zadavatel požadoval předložení kopií nabídek, jež nelze považovat za požadavek na zpracování nabídky, přičemž tento postup dle Úřadu neovlivnil výběr nejvhodnější nabídky. Na základě zjištěných porušení zákona rozhodl Úřad o uložení nápravného opatření ve formě zrušení předmětného zadávacího řízení.

6. V odůvodnění se Úřad nejprve zabýval otázkou vymezení minimální úrovně ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů a to konkrétně výši požadovaného obratu a požadavkem na předložení pojistné smlouvy. **K výši požadovaného obratu** Úřad uvedl, že v šetřeném případě zadavatel požadoval doložení minimálního obratu za předcházející 3 účetní období z obdobných dodávek a služeb ve výši 100 000 000,- Kč v každém roce uvedeného období. Vzhledem k předpokládané ceně veřejné zakázky, která činí 4 000 000,- Kč až 5 000 000,-Kč za celou dobu plnění, je celkový požadovaný obrat za rok 20 až 25 krát vyšší, než je hodnota veřejné zakázky. K argumentům zadavatele, že hodlal v zadávacím řízení získat partnera se silným technologickým a profesním zázemím disponujícím dlouhodobými zkušenostmi v oboru, Úřad uvedl, že nelze připustit takové nastavení výše minimálního obratu, které by mělo za následek diskriminaci dodavatelů s nižším obratem, kteří by však byli schopni rovnocenně splnit předmět plnění. K uvedenému požadavku zadavatele Úřad dále konstatoval, že je zjevně nepřiměřený, jelikož míra rizika spojeného s neplněním veřejné zakázky, s ohledem na její předmět a rozsah, je ve zjevném nepoměru s požadavkem zadavatele na úroveň ekonomické stability dodavatele, přičemž tato skutečnost diskriminuje ostatní dodavatele na trhu, kteří jsou vzhledem ke svému předmětu činnosti a velikosti firmy způsobilí předmět veřejné zakázky splnit. Při konstatování možnosti ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky Úřad vycházel z toho, že v případě, kdyby zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet nabídky i od dalších dodavatelů, přičemž nelze vyloučit, že by některá z těchto nabídek byla ekonomicky výhodnější.
7. **K požadavku na předložení pojistné smlouvy** Úřad uvedl, že z vysvětlení zadavatele je zřejmé, že předmětný požadavek odpovídá druhu, rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky, neboť při plnění veřejné zakázky mohou být způsobeny rovněž další škody, které mohou být podstatně vyšší, než činí hodnota veřejné zakázky.
8. Dalším porušením, kterým se Úřad v odůvodnění zabýval, bylo **vymezení obsahu dílčích hodnotících kritérií, konkrétně dílčího hodnotícího kritéria „Technické řešení“**. Úřad z předložené zadávací dokumentace zjistil, že zadavatel uvedl způsob hodnocení nabídek v rámci dílčích hodnotících kritérií, avšak neuvedl bližší konkretizaci dílčího kritéria „Technické řešení“. Vzhledem k tomu, že zadavatel neuvedl, které skutečnosti bude v souvislosti s předmětným kritériem hodnotit, nebyli uchazeči dostatečně obeznámeni s tím, co bude předmětem hodnocení, a co mají do svých nabídek obsáhnout. Na základě takto stanoveného dílčího hodnotícího kritéria Úřad dospěl k závěru, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 78 odst. 4 zákona v návaznosti na § 6 zákona, tím, že stanovil předmětné hodnotící kritérium způsobem,

který při hodnocení nabídek neumožnil dodržet zásadu transparentnosti v zadávacím řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

9. Posledním porušením, kterým se Úřad ve svém odůvodnění zabýval, bylo **vymezení požadavku na předložení kopie nabídky v listinné podobě**. K tomuto Úřad uvedl, že požadavek na předložení kopií nabídek nelze považovat za požadavek na zpracování nabídky, avšak v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že tento postup jakkoliv ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky.

II. Námitky rozkladu

10. Dne 25. 9. 2008 obdržel Úřad od zadavatele rozklad, v němž nesouhlasí se závěry obsaženými v napadeném rozhodnutí. Zadavatel v souvislosti s výší obratu uvádí důvody, které ho vedly ke stanovení výše obratu. Tyto důvody se shodují s důvody uváděnými v průběhu vedeného správního řízení. Zadavatel dále uvádí, že v Informačním systému o veřejných zakázkách našel veřejné zakázky, u nichž je vzájemný poměr výše obratu k předpokládané hodnotě veřejné zakázky třikrát vyšší než poměr zvolený zadavatelem v šetřeném případě. Na základě uvedeného zjištění se zadavatel domnívá, že Úřad nepostupuje jednotně vůči jednotlivým zadavatelům.
11. K otázce vymezení hodnotícího kritéria „Technické řešení“ zadavatel uvádí, že nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že nevymezil zcela určitě a jednoznačně obsah tohoto kritéria. Zadavatel se domnívá, že v tomto případě nemohl využít možnosti uvést konkrétní, detailní parametry, jak namítá Úřad, neboť se jedná o veřejnou zakázku velmi specifikovanou a uvedení technických podrobností hodnotících kritérií v zadávací dokumentaci by mohlo být svazující a kontraproduktivní.
12. Zadavatel rovněž vyjádřil nesouhlas s tvrzením Úřadu, podle něhož dodavatelé neměli dostatek informací proto, aby přizpůsobili jimi podanou nabídku potřebám a požadavkům zadavatele, neboť jim v důsledku neuvedení skutečností, které budou předmětem hodnocení, nebyly tyto požadavky zadavatele známy. Zadavatel se domnívá, že Úřad předjímá výsledek hodnocení, přičemž dodavatelé obsahem svých nabídek dokazují, že toto předjímání je neopodstatněné.
13. Závěrem zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu alespoň zčásti upustil od povinnosti nahradit náklady řízení, tj. zejména skutečnost, že při zadávání veřejných zakázek postupuje vždy s péčí řádného hospodáře a žádné pochybení ze strany Úřadu mu nebylo dosud vytknuto.

Závěr rozkladu

14. Z uvedených důvodů zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

III. Řízení o rozkladu

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
17. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 10. 9. 2008, č. j. S214/2008/VZ-18370/2008/510/Od, konstatoval porušení zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil. V další části tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

IV. K námitkám rozkladu

K problematice výše obratu

18. Z hlediska posouzení oprávněnosti požadavku minimálního obratu se zcela ztotožňuji s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Úřad správně dovodil, že vzhledem k předpokládané hodnotě veřejné zakázky, převyšuje celkový požadovaný obrat za rok tuto hodnotu 20 až 25krát, což nelze považovat za požadavek přiměřený vzhledem k předmětu veřejné zakázky. Z hlediska argumentace zadavatele, lze souhlasit s tím, že zákon neuvádí, jaké hodnoty poměru obratu k předpokládané hodnotě veřejné zakázky jsou vyhovující, avšak z této skutečnosti nelze dovodit, že zadavatel může stanovit obrat v libovolné výši. Výše zadavatelem požadovaného minimálního obratu má sloužit k eliminaci subjektů, které by byly finančně závislé na realizaci požadované veřejné zakázky. Zadavatel je však při formulaci ekonomických kvalifikačních předpokladů limitován zákonnou povinností omezit rozsah požadovaných informací pouze na informace bezprostředně související s předmětem veřejné zakázky. Jinými slovy, zadavatel je povinen při vymezení minimální úrovně ekonomických kvalifikačních předpokladů brát v potaz druh, rozsah a složitost předmětu veřejné zakázky. Z uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel nemůže požadovat splnění takových předpokladů, které zjevně nesouvisí s předmětem veřejné zakázky, a které jsou zjevně nepřiměřené předmětu veřejné zakázky, popř. jeho předpokládané ceně. Zadavatel musí rovněž při stanovování ekonomických předpokladů postupovat tak, aby nedošlo k porušení základních principů zadávacího řízení uvedených v § 6 zákona, tedy aby tyto požadavky neměly za cíl či výsledek diskriminaci některých dodavatelů nebo snížení transparentnosti zadávacího řízení.
19. Předmětem šetřené veřejné zakázky je upgrade telekomunikačních služeb, tedy dodávky a služby spojené s modernizací telefonního systému, které v současnosti na trhu poskytuje celá řada subjektů, a které nejsou svým charakterem nikterak mimořádné. Jak jsem již uvedl, pro posouzení oprávněnosti minimálního obratu je rozhodná souvislost s předmětem šetřené veřejné zakázky, zejména s jeho charakterem, výší předpokládané hodnoty plnění a délkou závazku. V šetřeném případě zadavatel požadoval doložení min. obratu za předcházející 3 účetní období z obdobných dodávek a služeb ve výši 100 000 000 Kč v každém roce uvedeného období. Jelikož v šetřeném případě zadavatel stanovil požadavek na roční obrat uchazeče, který předpokládanou cenu veřejné zakázky přesahuje 20 až 25 krát, je zřejmé, že požadavek na ekonomickou stabilitu dodavatele je zcela neúměrný riziku spojenému s případnou nerealizací veřejné zakázky, a proto nelze takový požadavek

považovat za přiměřený ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti veřejné zakázky. Konstatuji tedy, že zadavatel v předmětném případě stanovil takové podmínky k prokázání kvalifikace, které mohly omezit práva potencionálních zájemců o zakázku účastnit se zadávacího řízení. Takové nastavení podmínek by mělo za následek diskriminaci dodavatelů s nižším obratem, kteří by však byli schopni rovnocenně splnit předmět plnění, což je zásadně v rozporu se základními zásadami zadávacího řízení. Tento způsob diskriminace je tzv. skrytou formou diskriminace a byl již předmětem řady soudních judikátů.

20. K argumentaci zadavatele týkající se nejednotného postupu Úřadu vůči jednotlivým zadavatelům uvádím, že zadavatel v rozkladu neodkázal na žádné pravomocné rozhodnutí Úřadu ani předsedy Úřadu, které by podporovalo jeho domněnku. V souvislosti s touto námitkou považuji za nutné uvést, že Úřad v rámci každého správního řízení vychází z konkrétních okolností a bere v úvahu veškeré aspekty případu, tudíž nelze pouze na základě srovnání požadavků různých zadavatelů usuzovat, že i v dalších případech došlo k porušení zákona.

K vymezení hodnotícího kritéria „Technické řešení“

21. V souvislosti s námitkami zadavatele ohledně vymezení hodnotícího kritéria „Technické řešení“ uvádím, že i v tomto bodě plně souhlasím s odůvodněním obsaženým v napadeném rozhodnutí, přičemž pro úplnost dodávám následující. Podle § 78 odst. 4 zákona, rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria. Dílčí hodnotící kritéria se musí vztahovat k nabízenému plnění veřejné zakázky a zadavatel je při jejich stanovení povinen dodržovat zásady zakotvené v ustanovení § 6 zákona. Stanovení hodnotících kritérií je jedním z nejdůležitějších kroků ze strany zadavatele, neboť na jejich základě zadavatel rozhoduje, jakým způsobem bude hodnotit nabídky, resp. která vlastnost nabídky je z jeho pohledu nejvýznamnější. Stanovení hodnotících kritérií a jejich obsahu je tedy klíčovou fází pro hodnocení nabídek ve smyslu § 79 zákona. Zadavatelem stanovená hodnotící kritéria musí splňovat základní charakteristické vlastnosti a to určitost, jednoznačnost, schopnost být předmětem hodnocení a nediskriminační charakter. Z každého dílčího hodnotícího kritéria musí být patrné, co se jím jednoznačně myslí, resp. co má nabídka obsahovat, aby tomuto kritériu vyhověla a mohla být hodnocena. Nedodržení těchto požadavků totiž může vést k nejednotnému pochopení významu a povahy takového kritéria a k podání nabídek, jež nejsou vzájemně srovnatelnými. Kvalita stanovení dílčích hodnotících kritérií má zpravidla přímý vliv na kvalitu provedení hodnocení nabídek.
22. Zadavatel v šetřeném případě splnil zákonnou povinnost uvedení způsobu hodnocení jednotlivých nabídek, avšak nevymezil zcela určitě a jednoznačně obsah jednoho z dílčích hodnotících kritérií – „Technické řešení“. Z tohoto hodnotícího kritéria, jehož obsah vymezil zadavatel v zadávací dokumentaci jen obecně, bez bližší konkretizace, tak nebylo zřejmé, které skutečnosti budou podkladem pro hodnocení a co si zadavatel představuje, aby jednotliví uchazeči uvedli ve svých nabídkách pod tímto hodnotícím kritériem. Jestliže se zadavatel rozhodne pro způsob hodnocení nabídek pomocí více hodnotících kritérií, musí dbát na dostatečné vymezení obsahu těchto kritérií, tak aby z nich bylo patrné, co konkrétně zadavatel zamýšlí pod takto vymezenými kritérii hodnotit.

23. K tvrzení zadavatele, že nemohl využít možnosti uvést v zadávací dokumentaci konkrétní, detailní parametry uvádím, že takové skutečnosti nebyly zadavateli v rámci rozhodnutí vytýkány, neboť Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, že zadavatel žádným způsobem nestanovil, co bude předmětem hodnocení v rámci předmětného hodnotícího kritéria, tj. jaké vlastnosti, parametry či jiné údaje budou hodnoceny. K povinnosti vymezit obsah hodnotících kritérií odkazují na skutečnosti uvedené pod body 21. a 22., přičemž dodávám, že tato povinnost vyplývá i z ustanovení § 44 odst. 1 zákona, podle níž zadavatel v zadávací dokumentaci vymezí předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Vzhledem k tomu, že zadávací dokumentací se rozumí souhrn všech dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele, které stanoví konkrétní požadavky zadavatele na zpracování nabídky, je povinností zadavatele stanovit, které údaje uvedené v nabídkách bude hodnotit a tím deklarovat, jakou nabídku (či její parametry) bude považovat za nejvhodnější.
24. Je samozřejmé, že uchazeči o veřejnou zakázku mají zájem zpracovat svou nabídku tak, aby co nejlépe uspěli v jednotlivých kritériích hodnocení. Tato kritéria proto musejí být zvolena tak, aby uchazeči věděli, jak mají zpracovat své nabídky, a na co se při sestavování nabídky zaměřit. Je povinností zadavatele stanovit hodnotící kritéria tak, aby nepotřebovaly následné upřesnění v tom, jaké konkrétní nároky na ně zadavatel klade, a co bude předmětem jejich hodnocení. S tím souvisí i námitka zadavatele ohledně předjímání výsledku hodnocení, k níž uvádím, že jelikož dodavatelé neměli dostatek informací o tom, co bude předmětem hodnocení, nemohli ani své nabídky přizpůsobit požadavkům zadavatele. Pokud by dodavatelé měli potřebné informace o způsobu hodnocení, mohli své nabídky zpracovat nejen tak, aby splnily zadávací podmínky, ale i tak, aby příslušné nabídky mohly v rámci hodnocení podle předmětného hodnotícího kritéria získat co nejlepší bodové hodnocení.
25. Na základě shora uvedených skutečností uzavírám, že v šetřeném případě nebyla splněna v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Technické řešení“ podmínka určitosti a srozumitelnosti, a proto i v tomto bodě souhlasím s rozhodnutím Úřadu tak, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

K výroku II. napadeného rozhodnutí

26. Ke stanoveným nákladům řízení uvádím, že tato povinnost vyplývá z ustanovení § 119 zákona. Odstavec 2 citovaného ustanovení stanoví, že součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 zákona je též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví v § 1 odst. 1 vyhláška č. 328/2006 Sb. Uvedené ustanovení stanoví, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele. Vzhledem k tomu, že předmětné zadávací řízení bylo napadeným rozhodnutím zrušeno podle § 118 zákona, uložil Úřad správně zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000,-Kč.
27. Ustanovení § 119 odst. 3 zákona upravuje možnost upuštění od nákladů řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele. Zadavatel jako důvody pro upuštění od povinnosti platit náklady řízení uvedl, že při zadávání veřejných zakázek postupuje vždy s péčí řádného hospodáře a žádné pochybení ze strany Úřadu mu nebylo dosud

vytknuto. Zadavatel také poukazuje na skutečnost, že řízení bylo původně ze strany Úřadu zahájeno pro porušení čtyř ustanovení zákona, avšak na základě argumentů uvedených ve vyjádření zadavatele ze dne 13. 8. 2008 bylo řízení omezeno na tři porušení zákona, přičemž u jednoho nebylo prokázáno, že by mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

28. Po posouzení uvedených argumentů konstatuji, že jsem důvody pro upuštění od povinnosti uhradit náklady řízení uvedené zadavatelem neshledal jako hodné zvláštního zřetele, neboť tyto důvody nelze považovat za zvláštní okolnosti, pro které by bylo vhodné uvažovat o změně výroku, týkajícího se rozhodnutí o nákladech řízení.

V. Závěr

29. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
30. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Senovážné nám. 1585/9, 110 00 Praha 1
2. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce

